OSB-İMES İŞÇİ BÜLTENİ

"İşçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır!"

İşçi Bülteni Özel Sayı No: 241 — Aralık 2007 * Fiyatı: 25 YKr

Sosyal yıkım saldırılarına karşı örgütlü mücadeleye!

Geçmişe baktığımızda görüyoruz ki, hiçbir hak bizlere altın tepsilerde sunulmamıştır. İşçi sınıfı olarak tarih sahnesine çıktığımız ilk andan itibaren daha iyi yaşam koşullarına sahip olmak ve insanca yaşayabilmek için amansız mücadeleler yürüttük. Şimdiye kadar yaşam koşullarımızı az çok rahatlatan bu haklara, sınıf kardeşlerimizin geçmişte dişleriyle tırnaklarıyla verdikleri mücadeleler sayesinde sahip olduk.

Oysa günümüze gelindiğinde, sahip olduğumuz tüm bu haklar birer birer elimizden alınıyor. Sermaye sınıfı, biz işçi ve emekçilere yönelik saldırılarına kesintisiz bir şekilde devam ediyor. Daha fazla kâr uğruna bizleri her geçen gün daha fazla köleleştirmenin yollarını arıyor.

Sermaye sınıfından, biz işçilere insanca bir yaşam sunmasını beklemek zaten olanaklı değil. İnsanca bir yaşam sunmak bir yana, kanemici sermayedarlar bugün bizlerin kazanılmış haklarına dahi azgınca saldırıyor.

Onlar kendilerinde bu gücü, işçi sınıfı ve emekçiler olarak kazanılmış haklarımıza sahip çıkmadığımız için bulabiliyorlar.

Onlar kendilerinde bu gücü, gerçekleştirdikleri tüm saldırılara karşı sustuğumuz, sindiğimiz, tepki vermediğimiz için bulabiliyorlar.

Onlar kendilerinde bu gücü, biz birbirimize karşı güvensiz olduğumuz için, dağınık ve örgütsüz olduğumuz için bulabiliyorlar.

Sermaye devleti saldırılarına devam ediyor. İşçi-emekçi düşmanı AKP hükümeti eliyle reform adı altında yeni kıyımlar tertipliyor. Sosyal güvenlik ve sağlık alanında zaten kırıntı düzeyinde olan haklarımızı da elimizden almaya çalışıyor. Büyük patronların, yerlisiyle yabancısıyla tekelci sermayenin ve İMF'nin emirleri uyarınca Sosyal Güvenlik ve Genel Sağlık Sigortası Yasasını çıkarmaya uğraşıyor. Muhtemelen önümüzdeki aylarda güya bu "sosyal reform" paketi meclisten

geçecek. Bu öyle bir reform ki, çalışanların yararlandığı sosyal hizmetlerin olabildiği kadar daralmasını, sosyal güvenliğin tamamen piyasaya açılmasını, bir hak olmaktan çıkarak kârlı bir yatırım sektörüne dönüşmesini hedefliyor.

Bu yasanın hemen ardından, kıdem tazminatının gaspına kadar birçok saldırı da hızla gündeme gelecek. Özelleştirmeler tüm hızıyla devam edecek. Deyim yerindeyse saldırılar sıraya girmiş, kapımıza dayanmış durumdalar.

Yine yılbaşı ile birlikte asgari ücret zamları da gündeme gelecek. Açlık ve sefaletimiz her geçen gün derinleşirken bizleri bir kez daha komik zamlarla oyalamaya çalışacaklar. Bugün Asgari Ücret Tespit Komisyonu'nun başlayan toplantılarından ve 2008 tahmini bütçesinden yansıyanlara göre bizlere reva gördükleri zam oranı %6 ya da en fazla "bir iki puan üstü" civarında.

Saldırılar bu denli yoğunlaşmışken yapmamız gereken, onurumuza ve haklarımıza sonuna kadar sahip çıkmaktır. Fakat bu kadarı, insan kalmanın yalnızca asgari gereğidir. Oysa işçi sınıfı ve emekçiler olarak yeryüzünü insanca yaşanacak bir hale getirme sorumluluğu da tüm ağırlığıyla omuzlarımızda duruyor. Onurumuzu korumanın olduğu kadar, çocuklarımıza güzel bir gelecek bırakabilmenin de yolu bu sorumluluğa sahip çıkmaktan geçiyor.

Bunun bugünkü anlamı, yalnızca elde kalanlar için değil, elimizden alınanları geri almak ve yenilerini kazanmak için örgütlenip dişe diş mücadeleye atılmaktır. Tıpkı sınıfımızın devrimcileştiği zamanlarda olduğu gibi… Çünkü bizi ve yeni nesilleri, işçilerin iktidarının hüküm süreceği gelecek güzel günlere ancak yeni amansız mücadeleler ulaştırabilir. Sadece işçi sınıfı olarak bizlerin ve çocuklarımızın değil, tüm insanlığın bundan başka bir kurtuluş şansı, seçeneği, olanağı da yok zaten.

Gelin, sermaye sınıfının örgütlü bir şekilde gerçekleştirdiği saldırılara karşı "Artık Yeter!" diyelim. Kendi örgütlü gücümüzü kuşanarak tüm bu saldırıları yerle bir edelim.

Söz ve karar hakkımız için taban örgütlülükleri...

İşçi sınıfı, tarih sahnesine çıktığı andan bugüne kadar kazanılmış haklarını taban örgütlülüklerinin sağlam olduğu zaman kazanmıştır. Taban örgütlülükleri işçilerin mücadele içinde söz, karar süreçlerine doğrudan katılımını sağlayan araçlar olarak önem taşıyor.

İşçi sınıfı olarak kazanılmış haklarımızı korumak, yeni haklar kazanıp, bunları kalıcı hale getirmek istiyorsak, taban örgütlülüklerini sağlam bir temelde kurmalıyız. Bu süreç aynı zamanda pratik olarak eğitim görmemize yarar. Yani mücadele okulunda okumuş oluruz. Ve yaşadığımız kapitalist sistemi öğreniriz. Bu sistem içinde işçi olduğumuzun farkına varırız, sınıf bilincine kavuşuruz.

Fabrikada yaşadığımız sorunlara, artık buradan kazandığımız sınıf bilinciyle yaklaşırız. İşçi sınıfı olarak sorunlara, mücadeleye, örgütlülüğe sahip çıkma bilincimiz kuvvetlenir.

Atölyelerde, fabrikalarda yaşadığımız deneyimler gösteriyor ki sorunlarına birlikte çözüm arayan işçiler arasında güven duygusu kuvvetlenir. Fabrikada iş yaparken kazandığımız kolektif çalışma tarzını, kendi geleceğimizi belirlerken de bir yöntem olarak hayata geçiririz. Böylece örgütlülüğümüz daha disiplinli ve sonuç alıcı olur.

Örgütlülüğümüzün hayati önemdeki biçimlerinden biri olarak sendikal örgütlülükte de ancak kolektif katılım sağlarsak yol alabiliriz. Bunun en başta gelen usullerinden biri ise seçme ve seçilme hakkıdır. Sendikal örgütlerde temsilci, komite, komisyon vb… ekiplerin belirlenmesinde seçim yapıldığı takdirde söz, karar hakkını kullanmış oluruz. İşyerindeki koşulların değişmesi, herhangi bir konuda karar verilmesi vb. birlikte alınan kararlar gereği, işçilerin işverene karşı bir güç olduğunun farkına varırız.

Ayrıca örgütlülük bu şekilde işletildiği koşulda sendikal demokrasi uygulanmış olur ve teminat altına alınır. İşçilerin mücadelesinin önünü kesen, zayıflatan sendika ağalarına, bürokratlarına karşı mücadele güçlenmiş olur.

İşçi sınıfı olarak yürüttüğümüz bu mücadele emeğimizi, onurumuzu koruma mücadelesidir. İnsanca bir yaşam kurma mücadelesidir. Biz işçilerin hayatını etkileyecek konularda mutlaka söz, karar hakkımızı kullanalım. İşyerlerimizde vakit geçirmeden taban örgütlülüklerimizi kuralım, sağlamlaştıralım.

Telekom grevi sona erdi...

Yıllar sonra grev silahını kuşanmak!

16 Ekim 2007 tarihinde başlayan Telekom grevi 28 Kasım gecesi Haber-İş Sendikası ve Türk Telekom arasında yapılan görüşme sonrası sağlanan anlaşma ile bitirildi. Anlaşmanın detayları tam olarak açıklanmasa da ücret maddesinde ilk yıl için %10, ikinci yıl için %6,5 artı enflasyon oranında zam yapılması kararlaştırıldı. Greve çıkılmasında önemli rol oynayan kapsam dışı personelle sendikalı işçiler arasında ücret dengesizliğinin 2008 yılının Mart ayında giderileceği ve bunun için 30 milyon YTL bütçe ayrıldığı açıklandı. Ayrıca grevde geçen süre için işçi başına 200 YTL verileceği söylendi. Basına anlaşmayla ilgili yansıyanlar sadece bunlar. Sözleşmede yer alan diğer maddeler şimdilik bilinmiyor.

Sözleşmede, Telekom işçisinin haklarına ilişkin hangi maddelerin yer aldığı fazlası ile önemli olmakla birlikte Telekom grevinin en büyük kazanımlarından biri de kendisi ile birlikte binlerce işçiyi eğitmesidir.

Yıllar sonra Telekom grevi ile birlikte bir kez daha ülkenin dört bir yanında grev pankartları asıldı. Yıllardır unutturulmaya çalışılan, işçi sınıfının en önemli ve can alıcı silahı olan grev, Telekom grevi ile bir kez daha tüm toplumun gündemine girerek kendi gücünü göstermiş oldu.

Sermaye cephesi aylardır, grevin modası geçmiş bir mücadele yöntemi olduğunu iddia ediyordu. Ancak Telekom grevi ile birlikte gerçekleştirdikleri saldırılar ve karalama kampanyaları gösteriyor ki; kendileri de bu dediklerine inanmıyor, aslında unutulan grev silahının bir kez daha gerçek etkisini göstermesinden korkuyorlardı.

Greve ve grevci işçilere dönük karalama kampanyaları birbirini izledi. Sermaye basını da bu kampanya içinde üzerine düşen rolü fazlası ile oynayarak, işçi-emekçi düşmanı kimliğini gözler önüne serdi. Zaman'dan ATV'ye, Samanyolu'ndan Hürriyet ve Kanal D'ye kadar sermaye basınının tamamı grevci işçilere gözü dönmüş bir şekilde saldırdı.

Gerçek kimliği gözler önüne serilen bir diğer güç ise, sermaye düzeninin kendisi ve onun kolluk güçleri oldu. Telekom grevi aynı zamanda burjuvazinin, yani sermayenin yasalarının ne kadar içi boş ve kof olduğunu, işçi ve emekçi düşmanı olduğunu gösterdi. Sermayenin kendi yasalarında grevci işçilere tanıdıkları haklar birer birer çiğnendi. Grev kırıcılık, yasa dışı olmasına rağmen, oluşan arızalar polis ve jandarma eşliğinde grev kırıcılarına yaptırıldı. Buna haklı olarak karşı çıkan grevci Telekom işçileri ise azgın bir saldırıyla karşı karşıya kaldı. Polis ve jandarma jopu gaz bombası yetmedi, Diyarbakır'da olduğu gibi işçiler tutuklandı. Kısacası sermaye sınıfı ve onun devleti birlik olup Telekom grevini kırmak için elinden gelen her şeyi yaptılar.

Tüm bu saldırıların Telekom işçilerine ve hepimize bir kez daha gösterdiği bir gerçek vardı. Boyalı basını, kolluk güçleri ve hükümeti ile mevcut tüm kurumlar sermaye cephesinin bir parçası ve onun kollayıcısıdırlar.

Tüm bu baskılara ve sınıf dayanışmasının yeterince güçlü örülememesine karşın Telekom işçileri büyük bir kararlılıkla direndiler. Hem de sadece sınıf düşmanlarına değil, kendi içlerindeki hain sendika bürokratlarına rağmen. Sendika bürokrasisinin grevi geçiştirmeye çalışan tüm çabaları işçilerin kararlı duruşu sayesinde boşa düşürüldü.

Birçok eksikliği olsa da Telekom grevi, Türkiye işçi sınıfına önemli dersler bırakarak geride kaldı. Grevin bizler için ne kadar önemli bir silah olduğunu, sermayenin bu silahtan nasıl ölesiye korktuğunu gösterdi. Aslında çok da yabancı olmadığımız gerçekleri göz önüne sererek hem Telekom işçilerinin, hem de bizlerin dostu-düşmanı bir kez daha tanımamızı sağladı.

Şimdi biz işçilere düşen görev Telekom işçilerinin açtığı bu yolda, sermayenin saldırılarına karşı mücadeleyi büyütmektir. Yıllar sonra grev silahını kuşanmanın vakti gelmiştir.

Telekom işçileri OSİM-DER'deydi!

24 Kasım'da OSİM-DER'de Telekom işçilerinin katılımı ile bir toplantı gerçekleştirildi. Ümraniye Telekom Müdürlüğü işyeri temsilcilerinden Bekir Yıldız ve Rahmi Taş'ın yanı sıra İçerenköy santralinden de bir Telekom işçisinin katıldığı toplantıda 45 gün kararlılıkla devam eden Telekom grevi bizzat grevci işçiler tarafından Ümraniye'deki sınıf kardeşlerine anlatıldı.

Toplantı, OSİMDER Başkanı'nın açılış konuşmasıyla başladı. Konuşmada, 26 bin Telekom işçisinin 40 gündür grevde oldukları, böylesi bir grevin Türkiye işçi sınıfının mücadele tarihi açısından önemli bir eylem olduğu ve herkesin bunun bilincinde olarak Telekom grevinin başarıyla sonuçlanması için seferber olması gerektiği vurgulandı. Ayrıca işçi sınıfının örgütsüzleştirildiği ve saldırıların yoğunlaştırıldığı bir dönemde Telekom greviyle eylemli sınıf dayanışmasının yükseltmesinin acil bir görev olduğu söylenerek söz grevci Telekom işçilerine bırakıldı.

Telekom işçileri eşit işe eşit ücret istedikleri, esnek üretime karşı çıktıkları ve sendikal örgütlülüklerine sahip çıktıkları için Türkiye'nin dört bir yanında greve çıktıklarını söylediler. *"Bizler greve onurumuzu kurtarmak için, çocuklarımızın geleceği için çıktık"* dediler. Grevin başladığı günden itibaren devletin örgütlü bir şekilde gerçekleştirdiği saldırıları anlattılar. Burjuva basın eliyle gerçekleştirilen antipropagandaya da değinen işçiler, *"Bu grevde anladık ki ülkemizde adalet, yasa, hukuk yokmuş. Mevcut olan yasalar da patronlara hizmet ediyor"* dediler. Telekom işçileri sözlerini bitirdikten sonra sıra sorulara geldi. Grevin başarıya ulaşabilmesi için Telekom işçilerine ve sınıfın diğer bölüklerine düşen görevlerin tartışıldığı bu bölümde, Telekom işçilerinin daha güçlü bir şekilde alanlara çıkmasının gerekliliğine ve sınıf dayanışmasının önemine vurgu yapıldı.

Sendika bürokrasisinin ihanetçi tutumlarının da tartışıldığı toplantıda, tabandan gelişecek örgütlü bir mücadelenin sendika bürokratlarının ihanetini engelleyeceği vurgulandı. Son olarak Telekom işçilerinin bir kez daha örgütlülüğün önemine yaptıkları vurgu ile toplantı sona erdi. Toplantıya 25 işçi katıldı.

Grev bitti, direniş sürüyor!

Telekom işçileri grev süresince Telekom yönetiminin ve sermaye cephesinin türlü saldırıları ile karşı karşıya kalmışlardı. Grevin sona ermesinin hemen ardından ise saldırılar bir kez daha gündeme geldi.

29 Kasım günü grevin sona ermesinin ardından iş başı yapmaya gelen Ümraniye Telekom işçileri 15 arkadaşlarına gelen sürgün kararı ile karşılaştılar. Ümraniye, Dudulu, Üsküdar ve Maltepe Telekom santrallerinden toplam 25 işçiye İstanbul içindeki başka santrallere tayin kararı çıkartıldı. Telekom yönetiminin işçilerin kararlı tutumuna karşı gerçekleştirdiği bu sürgün saldırısına karşı Ümraniye Telekom işçileri bu karar iptal edilinceye kadar iş bırakma kararı aldılar.

Genç işçiler azgın sömürü koşullarına karşı mücadeleye!

İşçi sınıfının bir parçası olarak, içinde yaşadığımız sömürü düzeninden payımıza düşeni fazlasıyla alıyoruz. Bütün işçilerin yaşadığı sömürü ve haksızlıkları bizler genç olduğumuz için daha da ağır bir şekilde yaşıyoruz. Genç olduğumuz için daha kolayından düşük ücretlere reva görülüyoruz. Büyük çoğunluğumuzun sigortası bile yok. Çıraklık uygulamaları adı altında her türlü işe koşturulduğumuz yetmezmiş gibi küfre, dayağa varacak şekilde baskı ve hakarete maruz kalıyoruz. Meslek liselerinde okuyanlarımız ise staj adı altında çok düşük ücretlerle çalıştırılıyor, sömürülüyor.

Çalışma hayatımızda yaşadığımız bunca sömürü, baskı vb. kölelik uygulamaları yetmezmiş gibi bir de bireyci ve yoz kültürün dayatmaları ile karşı karşıya kalıyoruz. İşyerimizde, evimizde, mahallerimizde sürekli olarak yozlaştırılıyor, uyuşturuluyoruz.

Egemenler, sömürüye ve baskıya dayanan bu sistemde bizim gibi gençleri yozlaştırıp uyuşturmak için elinden gelen bütün yöntemleri kullanıyor. Uyuşturucuyu dertlerimizin dermanı olarak önümüze seriyor, kanımızı zehirliyorlar. Bunu yapamadıklarında ise gazetesi, televizyonu, futbolu, dizileri, magazin programları, şans oyunları ile beynimizi uyuşturuyor, bizim olmayan bir dünyanın içinde yaşamamızı istiyorlar. Elimizdeki cep telefonu ile tuttuğumuz takımın maçları ile hayatımızı doldurarak, üzerimizde kurdukları baskı ve sömürü çarkını görmemize engel olmaya çalışıyorlar.

Bütün bunlar tabii ki, bizim yaşantımızı dört bir yandan çevrelemek için bizzat atölyede, fabrikada bizleri sömüren ve köleliğe mahkum edenler tarafından yapılıyor.

Onlar bütün bunları yaparken istiyorlar ki, bizler yaşadığımız sömürüyü fark etmeyelim. İstiyorlar ki, hiçbir şeyi düşünmeyelim, sorgulamayalım.

İstiyorlar ki, bizler sadece kendini düşünen, birbiriyle yarışan bireyler olalım.

Ve tabii ki istiyorlar ki; oturdukları yerden rahat bir şekilde yaşamlarını sürdürmelerini sağlayan bu sömürü çarkı bozulmasın.

Ama bizler bu gidişe "Dur!" demek, bu çarkı kırmak zorundayız. Yaşadığımız sorunların farkına varmalı, sessiz kalmamalı, bizim gibi düşünen işçi arkadaşlarımızla bir araya gelerek mücadele etmeliyiz.

Bizler OSİM-DER'den genç işçiler olarak bunun için ilk adımı attık. Birer genç işçi olarak yaşadığımız sorunları sorgulamaya başladık ve bu sorunlara karşı bir şeyler yapabilmek için bir araya geldik. Derneğimiz bünyesinde bir Genç İşçi Komisyonu oluşturduk.

Bizler birbirimizle yarışmayı değil, birlikte mücadele etmeyi seçtik. Yaşadığımız tüm sorunlara karşı hep birlikte mücadele edebilmek için yola çıktık. Tüm genç işçi arkadaşlarımızı da bu mücadele içinde yer almaya, komisyon çalışmalarına katılmaya ve destek olmaya çağırıyoruz.

GU'da işçilerin özgüvenini kırma oyunu...

İşçi sınıfı örgütlü olduğu zaman güçlüdür!

Her patron daha çok kazanmak ister. Bunu özellikle işçilere verdiği haklardan kısarak yapar. Ve işçilerin bu duruma ses çıkarmalarını istemez. İşçilerin birlik olmasını önlemeye çabalar. Örgütlü, sendikalı olan işçilerin bu güçlerini kullanmalarını önlemeye çalışır.

Tüm bunları çeşitli yöntemler kullanarak yapmaya çalışır. İşçileri birbirine düşürmeye çabalar. Dedikodularla, söylentilerle işçilere hep baskı uygular. Genellikle bu dedikodular yalaka ve ispiyoncu işçiler tarafından ortaya atılır, sonra yayıldıkça yayılır.

Bu tür oyunlara gelmeyelim. Biliyorsunuz ki, son zamanlarda bizim fabrikada söylentiler çoğaldı. *"Bayramda ücretsiz izin verilecek, yılbaşından sonra işten çıkarma olacak"* gibi söylentiler dolaşıyor. Dikkat etmemiz gereken iki nokta var. Birincisi patron bu söylentilerin yayılmasını sağlayarak bizi korkutmaya çalışıyor. Sanki her an işten atılacakmışız gibi düşünmemizi istiyor. İşten atılma korkusuyla bizi ezmeye çalışıyor. Birbirimize olan güvenimizi sarsmaya çalışıyor. Sürekli baskı uyguluyor. Haksızlıklara karşı bir şeyler yapmamızı önlemeye, örgütlü gücümüzü etkisiz kılmaya çalışıyor. Unutmayalım ki, patronların her zaman işçiye ihtiyacı vardır.

İkinci nokta; patron bu baskıları önceden de uyguluyordu. Şimdi de ve bundan sonra da devam edecek. Yapmamız gereken, bu söylentiler veya başka şeyler doğru çıksın veya çıkmasın, bize karşı yapılacak haksızlıklara hazır olmaktır.

Biz yeni sendikalı olduk. Yapmamız gereken daha çok şey var. Öncelikle örgütlülüğümüzü sağlamlaştırmalıyız, eksikliklerimizi tamamlamalıyız. Aşağıdan yukarı tabanın söz-karar hakkını hayata geçirecek demokratik işleyişi oluşturmalıyız. Komiteler, komisyonlar, çalışma ekipleri kurmalıyız. Ve bunları hep birlikte yapmalıyız. Bu yüzden örgütlü gücümüzü sağlamlaştırmak için hiçbir sorumluluktan kaçmayalım.

Çünkü bu kararlar hepimizi ilgilendiriyor. Hepimizin hayatını etkiliyor.

Bizler kendi geleceğimizi ancak bu şekilde kendi ellerimize alabiliriz. Kendimiz belirleme imkânına sahip olabiliriz. İşçi sınıfı örgütlü olduğu zaman güçlüdür. Bu gücü büyütmek için hepimiz emek harcamalıyız. Geleceğimiz için, iyi bir yaşam için gücümüzü büyütelim.

G-U'dan bir işçi

Fazla sürelerle çalışma nedir?

Haftalık çalışma süresi, sözleşmeyle kırk beş saatin altında belirlenmişse, belirlenen çalışma süresini aşan ve kırk beş saate kadar yapılan çalışmalar **"fazla sürelerle çalışma"**dır. Örneğin; haftalık çalışa süresi kırk saat olarak belirlenmiş olan işçi, o hafta kırk beş saat çalıştırılmışsa, kırk saati aşan beş saatlik çalışma "fazla sürelerle çalışma"dır. Aynı işçi bir sonraki hafta kırk sekiz saat çalıştırılırsa, bu durumda 45 saate kadar yaptığı beş saatlik kısım "fazla sürelerle çalışma", 45 saatin üzerindeki 3 saatlik kısım ise **"fazla çalışma"**dır. Bu fark sadece bir isim farklılığı değildir, çünkü bu çalışmalar birbirinden farklı ücretlendirilir.

Fazla sürelerle çalışma ücreti nasıl hesaplanır?

İşçiye fazla sürelerle çalışma yaptığı her saat için ücretinin **% 25** yükseltilmesi yoluyla hesaplanarak ödenen ücret **"fazla çalışma ücreti"**dir. Yukarıdaki örnekteki işçi, haftalık 40 saatlik çalışmasını aşan beş saatlik fazla sürelerle çalışma karşılığında saat ücretinin % 25 yükseltilmiş halini alacaktır. İşçinin haftalık ücreti 160 YTL ve saat ücreti 4 YTL ise kendisine fazla sürelerle çalıştığı her saat için 5 YTL fazla sürelerle çalışma ücreti ödenecek, böylece 5x5=25 YTL toplam fazla sürelerle çalışma ücreti alacaktır. Kırk beş saati aşan üç saatlik çalışma ise fazla çalışmadır ve %50 fazlasıyla hesaplanacaktır. Yani üç saatin her biri için ödenecek ücret fazla çalışma ücretidir ve % 50 fazlası ile 6 YTL'dir.

Toparlayacak olursak; haftalık normal çalışması kırk saat olarak belirlenmiş ve saat ücreti 4 YTL olan kırk sekiz saat çalıştıysa:

40–45 saatler arası 5 saat fazla sürelerle çalışma karşılığında her saat için % 25 fazlasıyla 5 YTL;

45–48 saatler arası 3 saat fazla çalışma karşılığında ise her saat için % 50 fazlasıyla 6 YTL ücret alacaktır.

Taraflar aralarında yapacakları bireysel ya da toplu iş sözleşmeleri ile fazla sürelerle çalışmalar için % 25'ten daha yüksek oranlar belirleyebilirler.

Fazla çalışma karşılığında serbest zaman nedir?

İşçi, fazla sürelerle çalışmaları veya fazla çalışmaları için işverenden zamlı ücretini isteyebileceği gibi; bu çalışmalarına karşılık olarak serbest zaman da kullanabilir. Buna göre, *işçi her bir saat fazla çalışma için bir saat otuz dakikayı, her bir fazla sürelerle çalışma saati için de bir saat on beş dakikayı serbest zaman olarak kullanabilir.*

İşveren işçiyi fazla çalışmaları karşılığında ücret almayıp serbest zaman kullanmaya zorlayamaz.

İşçi, hak ettiği serbest zamanı, 6 aylık sürede, çalışma süreleri içinde ücretlerden herhangi bir kesinti olmaksızın kullanır. İşçinin fazla çalıştığı için serbest zaman kullanacağını önceden işverene bildirmesi gerekir. İşçiye hak ettiği serbest zamanı **isteği halinde 6 ay içinde** kullandırmayan işverene idari para cezası verilir.

Kaynak: *ÇHD İşçinin El Kitabı*

25 Kasım; Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü etkinliklerinden...

Emekçi kadınlar şiddete karşı...

OSİM-DER Kadın İşçi Komisyonu, **25 Kasım Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü** vesilesiyle, 17 Kasım günü "Kadına Yönelik Şiddet ve 25 Kasım" başlığı altında bir panel gerçekleştirdi.

Panele konuşmacı olarak Eğitim-Sen 5 No'lu Şube üyesi Eser Sandıkçı ve Emekçi Kadın Kurultayı Hazırlık Komitesi temsilcisi katıldılar. Panel başlarken OSİM-DER Kadın İşçi Komisyonu adına yapılan sunumda 25 Kasım'ın tarihine kısaca değinildi.

İlk sözü Eğitim-Sen 5 No'lu Şube üyesi Eser Sandıkçı aldı. Sandıkçı, sömürünün olduğu her yerde şiddetin var olduğunu ifade ederek sözlerine başladı. Sandıkçı, çalışma yaşamında kadın işçilerin yaşadığı baskıları ve ağır çalışma koşullarını örneklerle anlattı. Kadına yönelik bu uygulamaları ekonomik şiddet olarak tanımlayan Sandıkçı, işyerlerinde kadına yönelik cinsel şiddetin de yaşandığını ancak işten atılma vb. kaygılarla ifade edilmediğini söyledi.

Şiddet konusunda diğer konularda olduğu gibi emekçi kadınların kendi örgütlerinde - sendika, dernek vb.- örgütlenmeleri gerektiğini vurgulayan Sandıkçı, kadınların hem daha fazla örgütlenmesi gerektiğini hem de örgütlendiği alanlarda da daha aktif olması gerektiğini belirtti. Sandıkçı, emekçi kadınlara örgütlenme ve mücadele çağrısı yaparak sözlerini tamamladı.

Ardından sözü, Emekçi Kadın Kurultayı Hazırlık Komitesi temsilcisi aldı. 25 Kasım'ın emekçi kadınlar açısından önemine vurgu yaptı. Bugünün tıpkı 8 Mart gibi önemli olduğunu, 25 Kasım'ın sistemin şiddetine karşı Mirabel Kardeşler'in öncülüğünde yükseltilen bir mücadele günü olduğunu söyledi. Kapitalist sistemin ve sermaye devletinin kadına yönelik şiddeti ortadan kaldırmak yerine onu meşrulaştırdığını belirtti. Devletin şiddete uğrayan kadınlara açtığı sığınma evlerinin yetersiz ve göstermelik olduğunu ifade ederek şiddete karşı mücadele üzerinden söylediklerinin sahtekârlığına ve ikiyüzlülüğüne vurgu yaptı.

Bu düzenin, işçileri-emekçileri ve kadını şiddet ile terbiye etmeye, zor ile yönetmeye çalıştığını söyleyerek asıl mücadelenin şiddetin kaynağına karşı verilmesi gerektiğini vurguladı. Şiddete karşı mücadelenin kapitalizme karşı mücadele temelinde yürütülmesi vurgusunun yanı sıra emekçi kadınların erkeklerle birlikte mücadele etmesinin ve örgütlenmesinin önemine değindi. Konuşma Şubat ayında gerçekleşecek Emekçi Kadın Kurultayı'na çağrı ile son buldu.

20'nin üzerinde işçi ve emekçinin katıldığı panel soru ve cevap bölümüyle son buldu. Soru-cevap kısmında canlı tartışmalar yaşandı.

Emekçi kadınlar şiddete karşı yürüdü!

Emekçi Kadın Komisyonları, 25 Kasım'da Kadına Yönelik Şiddete Karşı Mücadele Günü dolayısıyla Beyoğlu Emek Sineması önünden Galatasaray Postanesi'ne bir yürüyüş gerçekleştirdi. Ümraniye, Küçükçekmece, Esenyurt, Gaziosmanpaşa, Maltepe ve Kartal-Pendik'ten gelerek Emek Sineması önünde toplanan emekçi kadınlar burada **"Kapitalizm şiddettir! Emekçi kadınlar şiddete karşı bir adım ileri!"** pankartı ve "Sokakta, işyerinde, evde, okulda, savaşta ve gözaltında şiddete son!" dövizleri açarak "Kadın-erkek elele örgütlü mücadeleye!", "Cinsel, ulusal, sınıfsal sömürüye son!", "Şiddete karşı emekçi kadınlar bir adım ileri!", "Kadın olmadan, devrim olmaz! Devrim olmadan kadın kurtulmaz!", "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber, ya hiçbirimiz!" sloganları ile yürüdüler.

"Bugün 25 Kasım. Bugün Kadına Yönelik Şiddete Karşı Uluslararası Mücadele Günü! 25 Kasım 1960, Dominik Cumhuriyeti'nde diktatörlüğe karşı mücadele eden Clandestina hareketinin öncülerinden Mirabel kardeşlerin sistem tarafından 'kaza' süsü verilerek katledildiği tarihtir" diyen Emekçi Kadın Komisyonları bugün halen dünyanın dört bir yanında kadınların şiddete maruz kaldığını vurguladılar.

Açıklamada şiddetin kaynağına dikkat çekilirken, kadını hedef alan tüm baskı ve zorbalıkların kapitalist sistemin ürünü olduğu vurgulandı. Birleşik mücadelenin önemine de değinilerek *"Kadına yönelik şiddete karşı mücadele, kadının özgürleşmesi mücadelesinin bir parçasıdır"* denildi ve bütün işçi-emekçi kadınlar özgürleşmek için mücadeleye, mücadelede bir adım ileriye çıkmaya çağrıldı! İşçi önlükleri ile eylemlerini gerçekleştiren emekçi kadınlar açıklamalarını şiir dinletisi ve hep bir ağızdan söyledikleri türkü ve marşlarla sonlandırdılar.

Plastik işkolunda montajda çalışan bir kadın işçiyle konuştuk...

Kadın işçiler hakları konusunda yeterince bilinçli değiller!

- İşinizle ve çalışma koşullarınızla ilgili bilgi verir misin?

- Kartal Yakacık'da bir montaj atölyesinde çalışıyorum. İşçilerin büyük çoğunluğu sigortasızdır. Çalışanların yarıya yakınını biz kadınlar oluşturuyoruz. Kadın işçi arkadaşlardan sadece 3 kişi sigortalı. Patrondan sigorta istediğimizde diğer çalışan arkadaşlara duyurulmaması talebinde bulunuyor. Bu beni derinden üzüyor. Çünkü hepimiz çalışıyoruz ve hepimiz kadınız. İşin kötü yönü 419 YTL olan asgari ücretin altında bir ücretle çalışıyoruz. Aldığım ücret 400 YTL. Bu para için haftada 50 saat çalışıyoruz. Mesai ücreti almıyoruz.

- Kadın işçilerin işyerlerinde yeterince haklarını aradığını düşünüyor musun?

- Hayır düşünmüyorum.

-Sebebi ne ve bu konuda nelerin yapılması gerekiyor?

- Haklarımızı arayamıyoruz çünkü büyük bir korku ve işsizlik var. Kadın işçiler hakları konusunda yeterince bilinçli değiller. Ayrıca kadın işçiler yeterince kendilerine güvenmediğinden, gerek eş baskısı gerekse çevre baskısının çok fazla etkisi oluyor. Kendi örgütlülüğümüzü sağlamak için daha cesaretli olmalıyız.

- 10 Şubat'ta yapılacak olan Emekçi Kadın Kurultayı'na yönelik düşüncelerini öğrenebilir miyiz?

- Kadın işçiler bu sistemden kaynaklı tüm baskılara karşı seslerini haykırabilmeli. Örgütlenmek için bir araya gelmekten başka seçeneğimiz yok. Ama sadece kadınlarla olacak iş değil. Erkek işçilerle elele bu sisteme karşı birleşmeliyiz. 10 Şubat'ta gerçekleşecek olan kadın kurultayına kadın işçiler olarak güç vermeliyiz.

Son olarak Novamed'de grevle yüzümüzü ağartan kadın işçilerin yanında olduğumu da söylemek istiyorum. Bütün kadın işçilere sevgilerimle…

Dört bir yanda "GREV!"

Türkiye'de sermayenin "Grevin modası geçti" yönündeki iddiası, Telekom grevi ile tuz buz olurken dünyanın dört bir yanında da işçi sınıfı grevlere çıkıyor. Tüm dünya grevlerle sarsılıyor.

Almanya tarihinde, demiryollarında yaşanan en uzun süreli grev devam ediyor. Sermayenin grevi karalama kampanyası devam ederken çeşitli emek örgütlerinden yapılan grevi destekleme açıklamalarının yanı sıra grevle eylemli dayanışmalar da gittikçe artmaktadır.

Fransa'da, Kasım ayı sonunda, demiryolu ile kamu taşımacılığında çalışan işçi ve emekçilerin grevi sürüyor. Sendikaların çağrısı üzerine işten çıkarmalara karşı ve daha fazla ücret talepleri için, kamu çalışanları da bir günlüğüne iş bırakma eylemine gitti. 1 milyonun üzerinde memur ve işçinin de katıldığı eylemle Fransa'da hayat durdu. Greve öğrenciler de destek verdi. Enerji sektöründe çalışanlar ise bir haftada üçüncü kez 24 saatliğine iş bıraktı.

İtalya'da hükümetin ulaştırma sektöründe planladığı kaynak kesintisini protesto etmek üzere sendikaların düzenlediği grev hayatı felç etti. Trenlerin büyük bölümü, otobüsler, hava ve deniz taşımacılığı grevden etkilenirken milyonlarca İtalyan'ın işe ya yürüyerek gittiği ya da izin aldığı bildiriliyor. Greve giden taksiler gün içinde müşteri almazken, bazı taksi şoförleri de otomobillerini yasak yerlere park ederek zaten kargaşa halinde olan kent trafiğini daha da baltaladı.

Yunanistan'da öğretmenlerle üniversitelerde görevli öğretim üyeleri, hükümetin maaş artışlarıyla ilgili politikasını protesto etmek amacıyla 26 Kasım'da 24 saatlik greve gittiler. Atina ile Selanik kentleri başta olmak üzere birçok kent merkezinde toplanarak protesto yürüyüşü yapan öğretmenlere, eğitimde kalitenin artırılması talebiyle öğrencilerin de katılmasıyla ülke genelinde ilk ve orta öğretim okulları kapalı kaldı. Ülke, 12 Aralık'ta genel greve gidiyor.

Paraguay'ın başkentinde ulaşım işçileri ücret artışı, toplu sözleşmenin yeniden müzakere edilmesi ve çalışma şartlarının iyileştirilmesi talebiyle 3 Aralık ve 3 Ocak tarihleri arasında greve çıkacaklarını duyurdu. Asuncion Otobüs Terminali İşçileri Sendikası'nın yayınladığı bildiride sendikalı işçilerin çalışma saatlerini iyileştirmesi için belediye yönetimi üzerinde de baskı uygulayacağı belirtiliyor.

Güney Afrika'da yaklaşık 240 bin maden işçisi, ülkedeki maden ocaklarının güvenli olmaması nedeniyle bir günlük grev örgütlüyorlar.

Sri Lanka'da sağlık emekçileri 2 günlük genel grev yaptı.

Endonezya'da nikel madeni işçilerinin, **Vietnam**'da Nike, **Bahreyn**'de Bapco işçilerinin, **İsrail**'de 40 bin eğitim emekçisinin grev ve gösterileri sürüyor.

Grevler tüm dünyada sermayenin kabusu olarak yayılmaya devam ediyor. Sermayenin tüm karalama ve gereksiz ilan etme çabalarına karşın tüm dünyadaki sınıf kardeşlerimiz bizlere tutmamız gereken yolu gösteriyor.

Artı Değer

Kapitalizmin en temel yasası olan "artı değer" yasasını işçi sınıfının büyük önderlerinden Friedrich Engels şöyle özetliyor:

"...işçimizin, bir tesviyecinin, bir günde tamamlayabileceği bir makine parçasını yapmak zorunda olduğunu varsayalım. Hammadde daha önceden gerekli biçimde hazırlanmış demir ve pirinç 20 mark tutuyor. Buharlı makinenin kömür tüketimi ve bu aynı buharlı makinenin, tornanın ve işçimizin kullandığı öteki aletlerin bu kullanımdan doğan yıpranma payı, bir gün için, bir marklık bir değeri temsil etmektedir. Varsayımımıza göre, bir günlük ücret, 3 marktır. Böylece bizim sözkonusu makine parçası, hepsi içinde, 24 mark etmektedir. Ama kapitalist, buna karşılık, müşterilerinden, ortalama olarak, 27 mark alacağını hesaplamaktadır, ya da yaptığı harcamadan 3 mark daha fazlasını.

Kapitalistin cebine indirdiği bu 3 mark nereden geliyor? Klasik ekonominin iddiasına göre, metalar, ortalama olarak, kendi değerlerinden satılırlar, yani içerdikleri gerekli-emek miktarına tekabül eden fiyatlardan. Bizim makine parçasının ortalama fiyatı 27 mark demek ki, kendi değerine, yani bu parça içinde cisimleşmiş emeğe eşit olacaktır. Ama bu 27 marktan 21'i, bizim tesviyeci işe koyulmadan önce de zaten var olan bir değerdi. 20 markını hammaddeler, bir markını da iş sırasında tüketilen kömür, ya da [üretim -ç.] sürecinde kullanılmış ve etkinlikleri bu değer tutarınca azalmış olan makineler ve aletler içermekteydi. geriye kalıyor hammaddenin değerine eklenmiş olan 6 mark. Ama iktisatçılarımızın kendi varsayımlarına göre, bu 6 mark, ancak, işçimizin hammaddeye katmış olduğu emekten ileri gelebilir. İşçinin on iki saatlik emeği, böylece, 6 marklık yeni bir değer yaratmıştır. Onun on iki saatlik emeği, demek ki, 6 marka eşit olacaktır. Ve böylece, biz de, en sonunda, "emeğin değeri"nin ne olduğunu bulmuş oluyoruz.

"Dur bakalım!" diye bağırıyor tesviyecimiz. "Altı mark mı? Ama ben ancak üç mark aldım! Benim kapitalist, on iki saatlik emeğimin değerinin ancak üç mark olduğuna yemin billâh ediyor ve eğer altı mark isteyecek olursam, benimle alay eder. Ne demek oluyor bu?"

Emeğin değeri ile önceleri kısır bir döngü içine giriyor idiysek, şimdi de, tam anlamıyla içinden çıkılmaz bir çelişki içine düşmüş bulunuyoruz. Emeğin değerini aradık ve bize gerekli olandan fazlasını bulduk. İşçi için, on iki saatlik emeğin değeri üç marktır, kapitalist için ise, altı marktır ki bunun üçünü ücret olarak işçiye öder, üçünü de kendisi için cebe atar. Şu halde, emeğin, bir değil, iki değeri, üstelik de birbirinden çok farklı iki değeri olmalıydı!"

Engels'in de anlattığı sömürü kapitalizmin en temel yasasıdır ve kötü patronların bir işi değildir. Sömürü kapitalizmin yapısal bir gerçeğidir ve o yıkılmadan da bu gerçeği değiştirmek, hak ettiğimizi almak mümkün değildir.

OSİM-DER
OSB-İMES İŞÇİLERİ DERNEĞİ
Y. Dudullu Mah. Kerem Sok. No: 5/3 (MODOKO Camii arkası) ÜMRANİYE
TEL: 0 (216) 540 35 80
e-mail: osimder@yahoo.com

Sermayenin asgari ücret oyunu başladı...

"Kazanmak için gücümüzü birleştirelim, mücadeleyi yükseltelim!"

İşçi Bülteni Özel Sayı: 241 * Fiyatı: 25 YKr *Aralık 2007 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/İstanbul * Tel: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat. / İST